

Relacions entre Anselm Clavé i Pep Ventura

Com en el cas de Clavé, per a valorar la transcendència de l'obra artística de Josep Ventura, cal situar-la en el seu temps. Entre ambdós, hi ha moltes afinitats i influències. Foren dos promotors de la Renaixença Catalana —iniciada en cenacles intel·lectuals burgesos i eclesiàstics— que compliren l'alta missió de fer-la popular. Foren, en vernacle, la veu i la música del poble.

Quan la reina Isabel II visità Montserrat, el 30 de setembre de 1860, hi hagué a la plaça de l'històric monestir un concert pel "Coro Euterpense", dirigit per Clavé, i ballada de sardanes executades per la cobla de Pep Ventura, vinguda expressament de Figueres, junt amb algunes parelles de bons balladors empordanesos, entre ells hi figuraven el gran sardanista figuerenc Ciriac Sturia i Miquel Pardas, de Torroella de Montgrí, amb la seva filla, tots vestits amb la típica indumentària pagesa de l'època.

Feia poc temps, el 3 d'agost de 1859, Anselm Clavé, a Barcelona, als Jardins d'Euterpe, (on actualment hi ha l'estàtua de Clavé), estrenà una composició titulada "Lo pom de flors", pastorella corejada, lletra i música seva, la segona part de la qual imitava la sardana empordanesa.

El 25 de setembre de 1862, tingué lloc, al Saló de la Placeta, de Figueres, el darrer assaig, amb acompanyament d'orquestra, de les dues peces que els coristes figuerencs havien de cantar en el gran festival de Barcelona, organitzat per Clavé. Els senyors professors de música, Josep M.^o Ventura, Gabriel Cotó, Victorià Monereo i Antoni Barrera, prengueren part en l'ensenyament del cor.